DAVID GRAEBER

ΑΜΠΑ ΤΖΙΑΙ ΕΙΣΑΙ ΑΝΑΡΧΙ-ΚΟΣ/Η;

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΕ ΑΗΚΕΙ ΣΥΞΥΛΗ/Ο!

faura books

για τη φαούρα των
ανατρεπτικών ιδεών

Εν πολλά πιθανον να άκουσες πιλέ κάποια πράματα για τους αναρχικούς τζιαι τι υποτίθεται ότι πιστεύκουν. Το πιο πιθανόν εν πως όσα άκουσες εν πελλάρες. Πολλοί άνθρωποι πιστεύκουν ότι οι αναρχικοί υποστηρίζουν τη βία, το χάος τζιαι την καταστροφή, ή ότι εν ταραμένοι μηδενιστές που θέλουν να τα ανατινάξουν ούλλα ίσσια πάνω. Καμία σχέση, στην πραγματικότητα[1]! Οι αναρχικές[2] εν απλά άνθρωποι που πιστεύκουν ότι τα ανθρώπινα όντα εν ικανά να συμπεριφέρουνται με νούσιμο τρόπο χωρίς να τους το επιβάλουν. Τούτη εν μια πολλά απλή σκέψη αλλά εν τζιαι μια σκέψη που οι πλούσιοι τζιαι δυνατοί πάντα εβρίσκαν επικίνδυνη.

Στην πιο απλή τους μορφή τα αναρχικά πιστεύω καταλήγουν σε θκυο βασικές υποθέσεις. Η πρώτη εν ότι τα ανθρώπινα όντα, κάτω που κανονικές συνθήκες, εν όσο λογικά τζιαι τίμια μπορούν, τζιαι μπορούν να οργανώνουν μόνα τους τες κοινότητές τους, χωρίς να πρέπει να τους διατάξουν πως. Η δεύτερη εν ότι η εξουσία διαφθείρει. Παραπάνω που ούλλα, αναρχία σημαίνει να έσσιεις το κουράγιο να πιάνεις τες αρχές της κοινής ευπρέπειας με τες οποίες ζούμε ούλλοι, τζιαι να τες ακολουθάς μέσα που τα λογικά συμπεράσματά τους. Όσο παράξενο τζιαι αν φαίνεται, στα πιο σημαντικά πράματα είσαι αναρχικός πιλέ, απλά εν το συνειδητοποιάς.

Ας αρκέψουμε πιάνοντας κάποια παραδείγματα που την καθημερινή ζωή.

> **Αν έσσιει ουρά για να μπεις σε ένα γεμάτο λεωφορείο, κάθεσαι τζιαι καρτεράς τη σειρά σου χωρίς να ανοίεις δρόμο τζιαι να κουντάς με τους αγκώνες σου ακόμα τζιαι αν μεν έσσιει μπάτσους γυρό;**

Αν απάντησες «ναι», είσαι συνηθισμένη να συμπεριφέρεσαι αναρχικά καλό! Η πιο βασική αναρχική ιδέα εν η αυτο-οργάνωση: η εικασία ότι τα ανθρώπινα όντα εν χρειάζεται κατ' ανάγκη να απειλούνται με διώξεις για να εν ικανά να φτάσουν σε μια κατανόηση μεταξύ τους ή να συμπεριφερτούν με αξιοπρέπεια τζιαι σεβασμό.

Ούλλες πιστεύκουν ότι εν ικανοί να συμπεριφέρουνται νούσιμα που μόνοι τους. Αν σκέφτουνται ότι εν απαραίτητοι οι μπάτσοι τζιαι οι νόμοι, εν επειδή νομίζουν πως ούλλες οι άλλες ένεν ικανές να συμπεριφέρουνται με τον ίδιο τρόπο. Αλλά αν το καλοσκεφτείς, ένεν έτσι που σκέφτουνται τζιαι οι άλλοι για λλόου σου; Οι αναρχικές υποστηρίζουν πως ούλλη η αντικοινωνική συμπεριφορά που μας κάμνει να νομίζουμε ότι εν απαραίτητο να έχουμε στρατούς, αστυνομία, φυλακές τζιαι κυβερνήσεις να ελέγχουν τη ζωή μας, στην πραγματικότητα βασίζεται πας τες συστημικές ανισότητες τζιαι την αδικία που οι στρατοί, η αστυνομία τζιαι οι κυβερνήσεις δημιουργούν. Ούλλα εν ένας φαύλος κύκλος. Αν οι άνθρωποι συνηθίζουν στο να τους συμπεριφέρεσαι σαμπώς τζιαι η γνώμη τους εν έσσιει σημασία, πολλά πιθανόν να νευριάσουν, να γίνουν γκρινιάριες, κυνικές, ακόμα τζιαι βίαοι - τζιαι έτσι γίνεται πιο εύκολο για τζιείνους που εν στην εξουσία να λαλούν πως εν μετρά η γνώμη τους. Μόλις καταλάβουν ότι οι γνώμες τους έχουν την ίδια αξία με ούλλων των υπόλοιπων στην πραγματικότητα, έχουν την τάση να γίνουνται αξιοθαύμαστα κατανοητικοί. Εν συντομία: οι αναρχικές πιστεύκουν ότι εν η ίδια η εξουσία τζιαι τα αποτελέσματά της που κάμνουν τους ανθρώπους παλαβούς τζιαι ανεύθυνους.

Είσαι μέλος κάποιου συλλόγου ή αθλητικής ομάδας, ή μιας οποιασδήποτε εθελοντικής οργάνωσης όπου οι αποφάσεις εν επιβάλλουνται που έναν αρχηγό αλλά παίρνουνται με βάση τη γενική συναίνεση;

Αν η απάντησή σου εν «ναι», τότε ανήκεις σε ένα σώμα που λειτουργεί με αναρχικές αρχές! Μια άλλη αναρχική πρόταση εν η εθελοντική ένωση. Πρόκειται απλά για την εφαρμογή δημοκρατικών αρχών στην καθημερινή ζωή. Η μόνη διαφορά εν ότι οι αναρχικές πιστεύκουν πως ούλλα στην κοινωνία πρέπει να οργανώνουνται σύμφωνα με τούντο πλαίσιο - ούλλες οι ομάδες να βασίζουνται στην ελεύθερη συνένωση των μελών τους, τζιαι γι' αυτό, ούλλες οι «που τα πάνω προς τα κάτω» δομές μιλιταριστικού τύπου όπως οι στρατοί, οι γραφειοκρατία ή οι μιάλες εταιρείες που βασίζουνται σε ιεραρχία, εν θα χρειάζουνται πλέον. Ίσως εν πιστεύκεις πως μπορεί να γίνει κάτι τέθκοιο. Μπορεί τζιαι να το πιστεύκεις. Όμως, κάθε φορά που φτάνεις σε μια συμφωνία μέσω συναίνεσης, παρά μέσω των απειλών, κάθε φορά που έρκεσαι σε μια εθελοντική ρύθμιση με ένα άλλο πρόσωπο, φτάνεις σε κατανόηση ή σε συμβιβασμό, παίρνοντας υπόψιν την κατάσταση του άλλου προσώπου εν προκειμένω ή τις ανάγκες του, είσαι αναρχικός -ακόμα τζιαι αν μεν το καταλαβαίνεις.

Η αναρχία εν απλά ο τρόπος που οι άνθρωποι δρουν άμαν εν ελεύθεροι να πράξουν όπως επιλέξουν, τζιαι άμαν έχουν να κάμουν με άλλες που εν εξίσου ελεύθερες, έχοντας συνείδηση της ευθύνης απέναντι σε άλλους που συνεπάγεται τούτη η ελευθερία. Τούτο οδηγεί σε ένα άλλο κρίσιμο σημείο: ενώ οι άνθρωποι μπορούν να εν λογικοί τζιαι διακριτικοί άμαν έχουν να κάμουν με ίσους, η ανθρώπινη φύση εν τέθκοια που εν μπορούμε να τους εμπιστευτούμε άμα τους δίνεται η εξουσία πάνω σε άλλους. Αν δώκεις σε κάποιον μια τέθκοια εξουσία, σχεδόν αναπόφευκτα εν να την καταχραστεί με τον έναν ή τον άλλο τρόπο.

Πιστεύκεις ότι οι παραπάνω πολιτικοί εν εγωιστικά γουρούνια που εν τους κόφτει πραγματικά για το δημόσιο συμφέρον; Πιστεύκεις ότι ζούμε σε ένα οικονομικό σύστημα που εν ηλίθιο τζιαι άδικο;

Αν απάντησες «ναι», τότε προσυπογράφεις την αναρχική κριτική στην κοινωνία του σήμερα - τουλάχιστον στο ευρύτερο πλαίσιο της. Οι αναρχικοί πιστεύκουν ότι η εξουσία διαφθείρει, τζιαι ότι τούτοι που τρων ούλη τους τη ζωή γυρέυκοντας την εξουσία εν οι τελευταίοι που εννα έπρεπε να την έχουν. Οι αναρχικοί πιστεύκουν ότι το παρόν οικονομικό σύστημα, εν πιο πιθανό να ανταμείψει τους ανθρώπους για την εγωιστική τζιαι αδίστακτη συμπεριφορά τους, παρά για την αξιοπρέπεια τζιαι την τρυφερότητα τους ως ανθρώπινα όντα. Οι παραπάνω άνθρωποι νιώθουν το τούτο. Η μόνη διαφορά εν ότι οι παραπάνω άνθρωποι εν σκέφτουνται πως μπορούν να κάμουν κάτι για τουτο, ή τέλος πάντων - τζιαι τουτο εν κάτι για το οποίο τα τσιράκκια των ισχυρων επιμένουν - ότι κάμουν εν να κάμει τα πράματα ακόμα σσιειρότερα. Αλλά ίνταμπου γίνεται αν δεν εν αλήθκεια τούτο;

Υπάρχει όντως κάποιος λόγος να το πιστεύκεις τούτο; Στην πραγματικότητα, οι παραπάνω προβλέψεις για το τι εννα εγίνετουν χωρίς κυβερνήσεις ή καπιταλισμό αποδείχτηκαν εξολοκλήρου αναληθείς όταν εδοκιμάστηκαν στην πράξη. Για σσιλιάες χρόνια οι άνθρωποι εζούσαν δίχα κυβερνήσεις. Ακόμα τζιαι σήμερα, σε κάμποσα μέρη του κόσμου οι άνθρωποι ζουν έξω που τον έλεγχο των κυβερνήσεων. Εν σκοτώνουνται ούλλοι μεταξύ τους. Κυρίως απλά συνεχίζουν τες ζωές τους όπως εννα έκαμνε ο οποιοσδήποτε. Βέβαια σε

μια πολύπλοκη, αστική, τεχνολογικά ανεπτυγμένη κοινωνία, κάτι τέθκοιο εν να ήταν πιο περίπλοκο: αλλά η τεχνολογία εννα μπορούσε επίσης να διευκολύνει την επίλυση ούλλων τούτων των προβλημάτων. Για την ακρίβεια εν αρκέψαμε καν να σκεφτούμαστε ίνταλος εννα ήταν οι ζωές μας αν η τεχνολογία ανταποκρίνετουν όντως στες ανθρώπινες ανάγκες. Πόσες ώρες εννα έπρεπε να δουλεύκουμε αλήθκεια ώστε να διατηρούμε μια λειτουργική κοινωνία – αν εξεφορτωνούμασταν δηλαδή ούλλα τα άχρηστα ή καταστροφικά επαγγέλματα όπως διαφημιστές, δικηγόρους, ανθρωποφύλακες, οικονομικούς αναλυτές, ειδικούς δημοσίων σχέσεων, γραφειοκράτες τζιαι πολιτικούς, τζιαι στρέφαμε τα καλύττερα επιστημονικά μυαλά μακριά που τους διαστημικούς εξοπλισμούς ή τα συστήματα των χρηματαγορών, ώστε να αυτοματοποιήσουν τες επικίνδυνες ή ενοχλητικές εργασίες όπως η εξόρυξη μεταλλευμάτων η ο καθαρισμός της τουαλέτας, τζιαι να διανείμουν την υπόλοιπη εργασία σε ούλλους ισότιμα; Πέντε ώρες δουλειά την ημέρα; Τρεις; Θκυο; Κανένας εν ξέρει γιατί ποττέ κανένας εν ρωτά τούτου του είδους τες ερωτήσεις. Για τες αναρχικές, τούτες εν οι ερωτήσεις που εννα έπρεπε να ρωτούμε. Βέβαια, σε μια πολύπλοκη, αστική, τεχνολογική κοινωνία ούλο τούτο εννα ήταν πιο περίπλοκο: αλλά η τεχνολογία μπορεί επίσης να διευκολύνει την επίλυση ούλων τούτων των προβλημάτων.

Πιστεύκεις που τ' αλήθκεια όσα λαλείς στα κοπελλούθκια σου (ή που σου ελαλούσαν οι γονιοί σου;)

«Εν έσσιει σημασία ποιος το εξεκίνησε». «Έν πολεμάς το κακό με το κακό» [«Θκυο λάθη εν κάμνουν ένα σωστό» αυτολεξεί]. «Συμπεριφέρτου όπως θέλεις να σου συμπεριφέρουνται». «Καθάριζε τες ακαταστασίες σου». «Μεν είσαι κακός σε κάποιον επειδή εν διαφορετικός». Εννα έπρεπε ίσως να αποφασίσουμε αν λαλούμε ψέματα στα παιθκιά μας άμαν τους μιλούμε για το κακό τζιαι το καλό ή αν είμαστε πρόθυμοι να πάρουμε στα σοβαρά τες παραινέσεις μας. Διότι αν ακολουθήσετε τούτες τες ηθικές αρχές ως τα λογικά τους συμπεράσματα, καταλήγετε στον αναρχισμό.

Ας πάρουμε για παράδειγμα την αρχή «εν πολεμάς το κακό με το κακό». Αν το έπαιρνες όντως σοβαρά, τούτο που μόνο του εννα επέτασσε στα σκουπίθκια ούλλη τη βάση του πολέμου τζιαι του συστήματος ποινικού δικαίου. Το ίδιο ισχύει τζιαι με το να μοιραζούμαστε: πάντα λαλούμε στα κοπελλούθκια ότι πρέπει να μάθουν να μοιράζουνται, να δείχνουν αλληλοκατανόηση στες ανάγκες τους, να βοηθούν το ένα το άλλο. Μετά φκαίννουμε έξω στον πραγματικό κόσμο όπου υποθέτουμε ότι ούλλοι εν εκ του φυσικού τους εγωιστές τζιαι ανταγωνιστικοί. Αλλά όπως εννα εσημείωνε ένας αναρχικός: στην πραγματικότητα, ότι λαλούμε στα παιθκιά μας εν σωστό. Σχεδόν οποιοδήποτε σημαντικό επίτευγμα που άξιζε τον κόπο στην ανθρώπινη ιστορία, κάθε ανακάλυψη ή κατόρθωμα που εβελτίωσε τες ζωές μας, εβασίστηκε στην συνεργασία τζιαι την αλληλοβοήθεια. Ακόμα τζιαι τώρα, οι παραπάνω που μας ξοδεύκουμε πιο πολλά για τες οικογένειες τζιαι τους φίλους μας παρά για τες εαυτές μας. Ενώ, πιθανόν, πάντα εννα υπάρχουν ανταγωνιστικοί άνθρωποι στον κόσμο, εν υπάρχει κανένας λόγος η κοινωνία να βασίζεται στην ενθάρρυνση τέθκοιων συμπεριφορών, πόσο μάλλον να κάμνει τους ανθρώπους να ανταγωνίζουνται για τες βασικές ανάγκες της ζωής. Τούτο εξυπηρετεί μόνο τα συμφέροντα των ανθρώπων στην εξουσία, που θέλουν να ζούμε ο ένας με τον φόβο του άλλου. Γι' αυτό οι αναρχικές προτείνουν μια κοινωνία βασισμένη όι μόνο στην ελεύθερη συνένωση αλλά τζιαι στην αλληλοβοήθεια. Εν γεγονός ότι τα παραπάνω κοπελλούθκια μιαλινίσκουν με μια κάποια αναρχική ηθική, τζιαι σταδιακά

κατανοούν ότι ο κόσμος των ενηλίκων εν λειτουργεί με τούντον τρόπο. Γι' αυτό τζιαι τόσα πολλά κοπελλούθκια επαναστατούν ή αποξενώνουνται (ως το σημείο των αυτοκτονικών τάσεων), τζιαι τελικά παραιτούνται ως ενήλικες. Η μόνη τους παρηορκά, συχνά, εν η δυνατότητα να αναγιώσουν οι ίδιοι παιθκιά τζιαι να υποκρίνουνται ότι ο κόσμος μας εν δίκαιος. Αν όμως εμπορούσαμε να αρκέψουμε όντως να χτίζουμε έναν κόσμο που, έστω στο ελάχιστο, εννα ήταν βασισμένος σε δίκαιες αρχές; Εν θα ήταν τούτο το μιαλύττερο δώρο που εννα μπορούσε να δώκει ο καθένας στα παιθκιά του;

Πιστεύκεις ότι τα ανθρώπινα όντα εν εκ φύσεως διεφθαρμένα τζιαι κακά, ή ότι συγκεκριμένα ήδη ανθρώπων (γυναίκες, άνθρωποι διαφορετικού χρώματος, λαϊκοί άνθρωποι χωρίς πλούτη ή ανώττερη εκπαίδευση) εν υποδεέστερα όντα, καταδικασμένα να κυβερνούνται που άλλους ανώττερους;

Αν απάντησες «ναι», τελικά εν είσαι αναρχικός. Αλλά αν απάντησες «όι», τότε, κατά πάσα πιθανότητα προσυπογράφεις το ενενήντα τοις εκατό των αναρχικών αρχών, τζιαι πιθανόν, σε μεγάλο βαθμό, να ζεις τι ζωής σου σύμφωνα με τούτες. Κάθε φορά που συμπεριφέρεσαι σε έναν άλλο άνθρωπο με κατανόηση τζιαι σεβασμό, είσαι αναρχική. Κάθε φορά που λύεις τες διαφορές σου με άλλες με το να έρκεσαι σε έναν λογικό συμβιβασμό, ακούοντας τι έσσιει να πει η καθεμιά παρά να αφήνεις έναν άτομο να αποφασίζει για τα υπόλοιπα, είσαι αναρχικός. Το ίδιο ισχύει κάθε φορά που μοιράζεσαι κάτι με μια φίλη, ή αποφασίζετε ποιου εν σειρά να πλύνει τα πιάτα, ή γενικά οτιδήποτε κάμεις τζιαι φροντίζεις να γίνει δίκαια.

Βέβαια, εν εύκολο να πεις ότι εν ωραία τζιαι καλά τούτα ούλλα ως ένας τρόπος για μιτσιές ομάδες ανθρώπων να συνεννοούνται μεταξύ τους, αλλά η διαχείριση μιας πόλης ή μιας χώρας εν ένα τέλια διαφορετικό θέμα. Τζιαι έσσιεις δίκαιο φυσικά. Ακόμα τζιαι αν αποκεντρώσεις την κοινωνία τζιαι δώκεις όσο παραπάνω δύναμη γίνεται σε μικρές κοινότητες, εννα υπάρχουν ακόμα πολλά πράματα που εννα χρειάζουνται συντονισμό, που τη λειτουργία των σιδηροδρόμων ως τες αποφάσεις για το ποιαν κατεύθυνση εννα πρέπει να πιάσει η ιατρική έρευνα. Αλλά μόνο τζιαι μόνο επειδή κάτι εν περίπλοκο εν σημαίνει ότι εν έσσιει τρόπο να το κάμεις δημοκρατικά. Απλά ενναν περίπλοκο. Για την ακρίβεια, οι αναρχικοί έχουν μια φαουσα διαφορετικές ιδέες τζιαι οράματα για την αυτο-διεύθυνση μιας περίπλοκης κοινωνίας. Εννα εξέφευγε πολλά που τες προθέσεις ενός μικρού εισαγωγικού κειμένου όπως τούτου να κάτσω τωρά να τες αναλύσω βέβαια. Αρκεί να πούμε απλά ότι πολλοί άνθρωποι εξόδεψαν πολλύ χρόνο επινοώντας μοντέλα για το πώς εννα λειτουργούσε μια πραγματικά δημοκρατική τζιαι υγιής κοινωνία. Βεβαίως, καμιά αναρχική εν ισχυρίζεται ότι έσσιει το τέλειο σχέδιο. Ούτως ή άλλως, το τελευταίο πράμα που θέλουμε εν να επιβάλουμε προκατασκευασμένα μοντέλα στην κοινωνία. Η αλήθκεια εν ότι πιθανότατα εν μπορούμε καν να φανταστούμε τα μισά που τα προβλήματα που εννα επροέκυπταν στην προσπάθειά μας να δημιουργήσουμε μια δημοκρατική κοινωνία. Ακόμα τζιαι έτσι, είμαστε πεπεισμένοι ότι, με την ανθρώπινη επινοητικότητα να ένι τζιείνο που ένι, έτσι προβλήματα πάντα μπορούν να λυθούν, αρκεί να γίνεται σύμφωνα με το πνεύμα των βασικών αρχών μας, οι οποίες σε τελική ανάλυση εν θεμελιώδεις αρχές της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

[1] στμ: Θεωρούμε πως τούτη η απλοποίηση παραβλέπει σημαντικό μερίδιο των αναρχικών τζιαι ιστορικά τζιαι στο σήμερα.
[2] στμ: Στο κείμενο χρησιμοποιούμε το αρσενικό τζιαι το θηλυκό γένος εναλλασσόμενα, σε μια προσπάθεια να μεν αναπαράγουμε τον κυρίαρχο σεξιστικό λόγο.

faurabooks@riseup.net
faurabooks.noblogs.org